

سال پنجم | شماره‌ی ۴۷ | پنجشنبه ۱۶ بهمن ۱۴۰۴
بها؛ بها و کوفت! بها و زغنوت! هی هر دفعه بها بها!
آدم باد این فرقه‌ی مخوف بهاییت می‌افته که تو
فراخوان‌های ترامپ، اراذل و اوباش وطن فروش رو
با اسلحه و پول تأمین کردن و دستاشون به خون
مردم بی‌گناه آغشته‌س. اصلاً از این شماره قراره
تو این قسمت تک‌بیتی، پندی، جمله قصاری،
انگیزشی‌ای- چیزی بذاریم. فایده‌شم بیشتره اصلاً!

سگ هار، نانه مهار!

فاطمه ندیمی
سیده فاطمه حسینی

بیرون زده کودکان گرسنه غزه وحشی‌تر می‌شود و شدیدتر حمله می‌کند. البته دو نوع هار داریم: هار محسوس و هار نامحسوس. هار محسوس را که عرض نمودیم، آدم تکلیفش را با این هار می‌داند. ولی آن هار زیرپوستی دیگران را پاره می‌نماید ولی ادای غیرهارها را درمی‌آورد. این نوع خطرناک‌تر است و مثالش هم آمریکاست. ادای صلح‌طلب‌ها را درمی‌آورد ولی معنی مصدري «هار بودن» خود اوست. از پشت صحنه کمک‌های تسلیحاتی و مالی به صهیونیسم می‌کند ولی خودش مثل مول‌سگ^{*} ها موش می‌شود و می‌گوید کار آن‌ها بد است و فلان. در پایان با یک ضرب المثل به زبان فارسی خودتان، متن را تمام می‌کنم و ربط دادنش با خودتان: سگ زرد برادر شغال است. تمام.

سگ هار را که می‌دانید چیست. نانه مهار را چی؟ اگر راست می‌گویید این را بگویید. خب چون شما مازندرانی نیستید {اگه هم هسنی که پس معنی ره دونی شمه خنابدون} شاید با خودتان اینطور معنی کنید که یعنی سگ هار نان مهارت خودش را می‌خورد! که باید بگویم ول معطلید. اصلاً سگ هار چه مهارتی دارد جز آسیب رساندن به دیگران؟ بگذارید اول سگ هار را با هم بررسی کنیم. خب همه می‌دانیم که لزوماً هر سگ وحشی‌ای هار نیست. سگ وحشی طبیعتش آن است و قابلیت اهلی شدن و آرام شدن را دارد. ولی سگ هار را نمی‌شود مهار کرد. به هر جنبه‌ای حمله می‌کند و تا آن را پاره ننماید یا حداقل آسیب جدی به آن نرزد دست‌بردار نیست. حالا مثال زیاد است. مثلاً همین اسرائیل که مانند سگ هار با دیدن استخوان‌های از پوست

* اگر منتظرید الان توضیح بدهم، متأسفم. این کلمه تفسیر مجزایی می‌طلبد!

همزمان با خط و نشان ترامپ برای ایران و تهدید این کشور به حمله نظامی، پلیس مینیاپولیس آمریکا یک زن را به جرم «گیج بازی» ناکاوت کرد و به دیار باقی شتاباند. ترامپ هم در واکنش به این حرکت پلیس آمریکا گفت: «حقش بود! اگه یه بار سربال «بازی مرکب» رو می دید متوجه می شد تو این موقعیت باید تکون نخوره وگرنه گیم آور میشه.»

مردم آمریکا هم خار و مار خیابانها را به خواروبارفروشی تغییر کاربری دادند.

با افزایش کشتار مردم عادی ایران توسط آشوبگران تحت فرمان سیا و موساد، رسانه های فارسی زبان وابسته به صهیونیسم، با دست و دلبازی و تواضعی مثال زدنی، شش دانگ ترورهایشان را به نام جمهوری اسلامی سند زدند.

گفتنی ست این شبکه ها بذل و بخشش را از حد گذرانده و در اعلام آمار کشتگان تا شصت هزار نفر هم رسیده اند. با این وجود، دولت جمهوری اسلامی با نشان دادن شست، فهرست رسمی قربانیان را منتشر کرد (قربیب به ۳۰۰۰ نفر) و باری دیگر قدرشناسی خود را اثبات نمود.

پس از آنکه برخی سلبریتی ها و سینماگران، داستان هایی از اختفای کشتگان در فریزرهای شرکت های بستنی و تبدیل کردن آن ها به سوسیس سرودند - و خنده شان هم نگرفت - شرکت های هالیوودی ژانر تخیلی؛ همچون مارول و دی سی - که مدتی است تولیداتشان استقبال چندانی را برنمی انگیزد - استعداد سلبریتی های ما را روزنه ای امیدی یافته و برای همکاری با آنان اعلام آمادگی کردند.

در پی این اتفاق، پرویز ثابتی (مغز متفکر ساواک) اعلام کرد برای این ایده دزدی ها از سلبریتی های مذکور شکایت می کند و ساواک از مالکیت معنوی آثارش نخواهد گذشت.

ما یه آشنا داریم مراقب امتحانه. دی و خرداد که می شه مدیرا برانش سر و دست می شکونن. خلاصه بقیه سال بی کاره. جسارتا اگه آشنا سراغ دارین تو بانک مرکزی، ممنون می شم معرفی کنید برای پست «نظارت بر برداشت پول بانک های خصوصی».

مریم تعقلی

جاوید شاه نامه

مریم تعقلی

• قریون دهننت حالا که پاشدی سپاهو تروریست اعلام کنی، خانم منم پاکدامن اعلام کن!
(مکالمه رضا پهلوی با سخنگوی اتحادیه اروپا)

• یه بازی هست بین خبرنگارای اینترنشنال این شکلیه که هرکی زودتر غذاشو تموم کنه، عموخرسی بهش این اجازه رو می ده که تعداد کشته های اون روزو تعیین کنه.

• یه روز رضا پهلوی می آد برای ایران غصه بخوره، می بینه توش موئه، دیگه نمی خوره.

• واقعیت اینه که همه مردم ایران یکصدا خواهان اینن که پهلوی برگرده. برگرده که هم ۲۳ میلیارد دلار اختلاس باباشو پس بده هم تقاص خون هایی که ریخته رو.

شکایت از نیروهای نظامی

مریم صدیقی

ما ملت ایران، معتزیم، اعتراض به گرانی بی‌اساس، مدیریت اقتصادی، رانت و ... که سر جایش است و اولین مطالبه به حق اکنون ماست.

اما در اتفاقات اخیر - که به آشوب و اغتشاش انجامید - به رفتار نیروهای نظامی اعتراض داریم و شدت این آسیب‌ها را زیر سر خودشان می‌دانیم. اصلاً کار خودشان است.

همه آگاه شدند که مقصر این همه آسیب و خسارات، خودشانند. شاید هم کشف شود که مربوط به خون ایرانی‌هاست. هر چه است، ریشه‌دار است و برای امروز و دیروز نیست. سال‌هاست که کار خودشان است. مردم هر چه معترضند به این رفتارشان، آن‌ها اهمیتی نمی‌دهند.

سند این گفته‌ها در نمونه‌های تاریخی به راحتی مشهود است. در جنگ عراق با ایران، در تجاوزات مختلف خارجی به مرزهای خاکی و آبی در طی سال‌ها، در اغتشاشات مختلف ... در همه این‌ها نیروهای نظامی به دنبال مماشات و زنده‌گیری و کمتر آسیب دیدن عوامل اخلاک‌گرا بودند.

مگر نمی‌دانیم ما چشم دیدن شما نظامی‌ها را نداریم. بله نمی‌توانیم ببینیم که جان خود را در دست گرفتید و کف میدان هستید و آشوبگران - که نه - توله‌های رها شده سگ مو زرد - که با شغال منطقه، برادر است - شما را دوره کردند و با هرچه دارند، میزنندتان. چشم دیدن آن را نداریم که شما برادران

نظامی را به خاطر امنیت‌مان، فریب خوردگی هموطنان، خیانت بی‌وطنان و عوامل بیگانگان، مورد هجوم قرار می‌دهند. لابد وقتی به میدان رفتید، همسرتان در بدرقه، دعای سلامتی خوانده. شاید چشمان کوچک و معصومی در انتظار شماست.

این همه مدارا و رأفت با دشمن، فقط کار خودتان است. کمی از نیروهای نظامی غرب یاد بگیرید. اگر صلاح بدانند اجازه نمی‌دهد مخاطب (نه متهم) نفس بکشد و نفسش را می‌بُرد. عادل است و همه انسان‌ها را به یک چشم می‌بیند: به چشم متهم جان! نگاه نمی‌کند که مادر است؛ کودک است؛ پیر است یا جوان؛ اتهامش چیست؛ اصلاً متهم است یا نه؟ ... به میل خودش رفتار می‌کند. دولت هم از هر رفتار خصمانه‌اش دفاع می‌کند و کسی از مردم هم جرئت نمی‌کند او را مُخَلّ آسایش ملت بداند و به رویش کپسول بزنن بکشد، زنده زنده بسوزاند یا سر ببرد.

برادر من! مقصر شماست که این همه مماشات کردید. اینگونه پررو شدند که حتی رسانه‌های بیگانه دارند جای شما و گفتارها را، جای شهید و جلا را، جای مُخَلّ آسایش و عامل امنیت را جابه‌جا روایت می‌کنند. البته رأفت و مهربانی در خون همه ایرانیان مسلمان اصیل است و مقصر اصلی همان خون پاک است. ورق به ورق تاریخ ایران را بگردی، رفتار ددمنشانه، کودک‌کش، خون‌ریز و متجاوز، نمی‌یابی. اگر دیدید بداند ایرانی نیست.

ما به این رأفت و مهربانی نیروهای نظامی معتزیم، اما چه کنیم که در خون تمام ایرانیان اصیل خداپرست وجود دارد.

چهل و هفت ساله بیچاره!
موندی تو حسرت براندازی
این طرف مونده اون طرف رونده
هیشکی راهت نمیده تو بازی

فرشته پناهی

هی توهم زدی و بی فایده است
نیست تو طالع - یقین - بشی شاه
آره این حسرتو تو هم آخر
می‌بری با خودت به گور سیاه

فرشته پناهی

همه چی آروم بود من چقدر اوکی بودم

سید علی رضا مهدوی زاده

قبل انقلاب همه چی خوب بود. چه برکتی بود. اصلاً مشکلی نبود. مردم چقدر با هم مهریون بودن. من یادمه نهم وقتایی - که حوصله‌ش سر می‌رفت - لباس چرکای مارو برمی‌داشت و می‌برد دم جوب کوچه برا شستن. نه از سر کمبود امکانات‌ها؛ برا اینکه هم به هم صحبتی داشته باشه و همسایه‌ها رو ببینه و خوش و بشی کنه و هم رختی شسته باشه.

والا کیه که ندونه رفاه اون موقع چقدر زیاد بود. هیچ می‌دونستی نونوایی‌های اون موقع مکانیزه بود؟ پدر بزرگم تعریف می‌کرد که اصلاً نونوایی محله‌شون نونو نداشت. این نونواییه، همون نونوایی معروفیه که رضاشاه، نونواشو انداخت تو تنور. بعد اون قضیه، تنوره خودش تنهایی به محله رو نون می‌داد. بس که از خاندان پهلوی حساب می‌برد. آخه امکان داشت این بار قضیه برعکس بشه و اون رو بندازن تو نونوا.

از مدرسه نگم برات. چه تغذیه‌ای می‌دادن. موز به چه بلندی، سیب به چه درشتی. انقدر خوشمزه بود که نگو. اصلاً بچه‌ها اون موقع عمدتاً چیزی تو خونه نمی‌خوردن تا مزه‌ی اون موز و سیب از زیر زبانشون نره. پدر و مادرشونم فقط واسه‌ی همراهی با اونا، گشنگی می‌کشیدن و خم به ابرو نمی‌آوردن.

ولی حالا چی؟ همه چی گرون شده. میوه، گوشت، روغن ... روز به روز هر کدومشونو با یه قیمت جدید می‌دن بیرون. مام مجبوریم هر روز جنس گرون‌تر شده رو زودتر - تا گرون‌تر نشده - بخریم؛ بعضی موقع حتی بیشتر از ظرفیتمون. خریدن ماشینم آرزو شده برامون. مجبوریم به همون پژو پارس و ۲۰۶ هفتصد هشتصد میلیونی قناعت کنیم و حسرت داشتن خودرو چن میلیاردی رو داشته باشیم. هی! هی! هی! کجایی رضاشاه؟ کجایی محمدرضاشاه، ببینی چه به سر مملکتون آوردن؟ ...

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

سید محمد جواد طاهری

کاری از کارگروه طنزستان طبرستان

سید

سیده فاطمه زهرا حسینی

ربع پهلوی این همه سال علافیشو اگه کارخونه رب می‌زد، حداقل می‌تونست تو سبد کالای ایرانی به جایی داشته باشه.

مهد علیا *

یه تاج می‌خوام انتقدی ...

سجاد محسنی

باز زر زدی؟ من خودم کلاه دارم نیم‌وجب؛ اون وقت برات تاج بیارم سه وجب؟!